

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/117/2019
Identifikačné číslo spisu:	1112200574
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2019
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1112200574.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. Ing. O. S. trvale bytom v P., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11C/5/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2018 sp.zn. 2Co/88/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 1. decembra 2014 č.k. 11C/5/2012-209 nepripustil zmenu žaloby, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 833,33 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak v konaní, v ktorom sa žalobca domáhal od žalovanej nahradenia nemajetkovej ujmy v sume 3000 € spolu s úrokom z omeškania od 19. októbra 2011 do zaplatenia podľa § 9 ods. 1 a § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žaloby (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) titulom prietáhov v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 36Er/5934/2008 (EX 1871/2008). Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 3, § 4, § 9, § 15 a § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 95 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania oboch strán sporu uznesením z 30. apríla 2018 sp.zn. 2Co/88/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej tiež len „C.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie porušil zásadu rovnosti účastníkov konania, a

zároveň rozhodol na základe „skutkového“ stavu, ktorý nijako nevychádzal z vykonaných dôkazov. Upozornil na to, že predmetom dokazovania je tu skutočnosť, či žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom škoda a ak áno, aká je jej výška. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť vykonať doplnenie dokazovania, najmä na posúdenie dôvodov na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch a otázky, či žalobca uniesol dôkazné bremeno a riadnym spôsobom preukázal vznik a výšku nemajetkovej ujmy.

3. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. e/ a f/ C.s.p. Namietal, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pričom v konaní rozhodovala nie nezaujatá sudkyňa JUDr. Michaela Králová. Z týchto dôvodov žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil odvolaciemu súdu na opätovné prejednanie veci a žiadal tiež o priznanie trov dovolacieho konania.

4. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala za účinnosti C.s.p. v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) jedna z procesných strán, skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C.s.p.), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu. Dospel pritom k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na odôvodnenie, prečo bol podľa neho namieste takýto postup (§ 451 ods. 3, veta prvá C.s.p.) uvádza :

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Právna veda považuje prípustný predmet, t.j. aké rozhodnutie možno preskúmať, za objektívnu podmienku prípustnosti dovolania. Bez jej splnenia nemôže dovolací súd pristúpiť k prieskumu dovolaním napadnutého rozhodnutia. Tento reštriktívny prístup k posudzovaniu otázky prípustnosti dovolania vychádza zo základnej idey mimoriadnych opravných prostriedkov, v zmysle ktorej právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú narušiteľné len mimoriadne.

9. Prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420 C.s.p. je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je zjavné, že sa nejedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým sa zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie je síce výsledkom vecného prejednania odvolania, odvolací súd ním však nerozhoduje o právach a povinnostiach strán s konečnou platnosťou.

11. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa vec vracia na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v

zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

12. V predmetnej veci ide o dovolanie žalobcu, ktoré smeruje proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Pre nesplnenie objektívnej podmienky prípustnosti dovolania (neprípustný predmet dovolania) sa nemohol odvolací súd zaoberať dovolateľom namietanou procesnou vadou, a to bez ohľadu na jej závažnosť.

13. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

14. Rozhodnutie o trovách konania o dovolaní odvolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.